

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ובירורי יוחסין

נימוקי דין תורה זה מתוך הנפסק באחד מסניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

תיק מס' 2570.

דין ודברים שנטען בעובדא שהשכנים מבנין מס' 32 גזמו עזיהם והוציאו הגזם לפינוי של העיריה אל חצר מס' 30 הצמודה, ומשהתלוננו דיירי מס' 30 לשכנים ממס' 32 על הדבר שמלאו להם פסולת בחצרם, הבטיחו לפנות את הפסולת ע"י שיוציאו אותה החוצה ויקראו לעיריה שיאספו את הגזם במשאית ומנוף כמקובל. ואח"כ הובילו השכנים ממס' 32 את הגזם לרחוב מתוך מס' 30 באמצעות פח האשפה של הבנין מס' 30 אשר יש לו גלגלים, וכך מילאוהו והובילו כמו מריצה ורוקנו במקום היעודי לאיסוף, כמה פעמים. ובפעם האחרונה שמילאוהו כבר לא רוקנו את הפח, והשאירוהו ברחוב על המדרכה במקום האיסוף כשהוא מלא על גדותיו בגזם בתוך הערימה הכללית. ולמעשה ראו השכנים את הערימה כשעה לפני ש"ק, ולא ראו איך נעלמה, אבל כחצי שעה לפני ש"ק ראו המדרכה כולה ריקה שאין ערימת גזם ואין את הפח שלהם שהיה קבור בגזם. והאפשרות היחידה היא שהגיע משאית האיסוף עם כף המנוף שתופס הכל ומעלה לתוך המשאית בבת אחת. כעת תובעים דיירי מס' 30 דמי פח אשפה מהשכנים ממס' 32 והשכנים ממס' 32 טוענים שזה גרמא, ובכלל מי אומר שזה נלקח ע"י העיריה בגללם, הרי אף אחד לא ראה את זה בעינים. ואם זה העיריה הרי אשלד"ע, וגם מסתמא היה גוי ואין שליחות לגוי.

אחרי בירור כל הטענות ואין סתירות בין הצדדים הוכרע למעשה: דשואל של"מ גזלן, ומאחר ולא עשו השבה, לא משנה אם נלקח ע"י עיריה או ע"י גנבים אחרים. היות והם הוציאו החוצה והשתמשו בזה ולא החזירו נשארו חייבים, ואי"ז גרמא. ועוד, דהיות והעיריה מגיעה לפנות האשפה של גזם ע"פ הזמנה ספציפית דוקא, ההגעה שלהם בתור פועל של המזמין, והוא פועל בשכר אשר לזה משלמים להם ארנונה, יד פועל כיד בע"ה. וזה גם בגוי כמבואר במחנ"א ונתיבות עי' בקפב סק"ב "דהכותי מעשה קוף בעלמא עביד", ובקפח סק"א "אין הפרש בין גורם בכחו או בכח פועל דיד וכח פועל כיד וכח בעה"ב דמי". ועפת"ש בסימן תכז סק"א לענין ברכה על מצות מעקה כשפועל גוי שלו בונה ומתקין.

אלא שאם הם מכחישים לחלוטין שהיה משאית של העיריה, או שהם הוציאו החוצה וכדומה. המע"ה. וצריך עדות ברורה. אבל אם העובדות לפי המשוער נכונות ואינם מכחישים אותם, רק טוענים "שיכולים לטעון" שזה לא היה ועליך חובת ההוכחה. אין חיוב הוכחה למה שגם הנתבע מודה בעובדה.